

Til § 293.

I § 293 indføjes som nyt Stykke foran Stk. 1:

»Til Personer, der oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan der i Trangstilfælde ydes en supplerende Hjælp, men det samlede Beløb, der i den enkelte Kommune ydes til saadan Hjælp, maa dog ikke overstige 5 pCt. af et Beløb, der fremkommer ved at multiplicere det Antal Dage, i hvilke der inden for paagældende Regnskabsaar oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende Kommune, med den gennemsnitlige Invaliderente pr. Dag; Oplysning om Antallet af Dage, hvori der oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse, meddeles Kommunerne ved Arbejdsdirektørens Foranstaltning, medens Størrelsen af den gennemsnitlige Invaliderente pr. Dag fastsættes og meddeles af Arbejds- og Socialministeren. I Tilfælde af Forhøjelse eller Nedsættelse af den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, fastsatte Procent for personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere, forhøjes eller nedsættes den ovennævnte Procent tilsvarende. Det saaledes fremkomne Raadighedsbeløb for Kommunen kan af Arbejds- og Socialministeren forhøjes med indtil Halvdelen i Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen godtgør, at et særlig højt Leveomkostningsniveau inden for Kommunen i Forhold til andre tilsvarende Kommuner eller andre ganske særlige Forhold gør en saadan Forhøjelse paakrævet. Ydes der Hjælp ud over den saaledes angivne Grænse, kan det overskydende Beløb ikke anmeldes til mellemkommunal Refusion, ligesom der heller ikke for dette kan faas Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond, og det paahviler vedkommende Tilsynsmyndighed — for Landkommunerne Amsraadet og i øvrigt Arbejds- og Socialministeren — at paase, at der træffes Foranstaltninger, der er egnede til at bevirke, at Hjælpen fremtidig holdes inden for den fastsatte Grænse. Hvor der efter Karakteren af den stødfundne Tilsidesættelse af de fastsatte Regler skønnes at være Grundlag herfor, skal Tilsynsmyndigheden paa tale det skete og, saafremt det skønnes begrundet, drage Omsorg for, at der i det fornødne Omfang gøres Ansvar gældende.»

Stk. 1—3 ændres til Stk. 2—4.

I nyt Stk. 3 ændres i 1ste Pkt. »Stk. 1« til: »Stk. 2«.

Til § 297.

§ 297 affattes saaledes:

»Stk. 1. Ved Afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunehjælp til Underhold i Form af Pengehjælp eller Naturalier, skal det sociale Udvalg iagttage, at Hjælpen ikke maa overstige, hvad der i den paagældende Periode kunde være ydet i Henhold til Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, § 40, Stk. 1, og § 40, Stk. 4, saafremt Ansøgeren havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp, dog at der herved bortses fra den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4, fastsatte Grænse for det Beløb, hvormed Børnetillæg kunde være ydet.

Stk. 2. Til Raadighed for det sociale Udvalg til Ydelse af paakrævet supplerende Hjælp af en vis almindelig Karakter, saasom Tilskud til Husleje, Brændsel, Beklædning o. lign. eller til Ydelse af Hjælp under særlige Forhold i Anledning af Trang opstaaet som Følge af langvarig Sygdom, meget store Forsørgerbyrder eller andre særlige Omstændigheder, stilles et Beløb, der staaar i procentvis Forhold til de af Kommunen i paagældende Regnskabsaar inden for den i Stk. 1 angivne Grænse ydede Beløb. Procenten fastsættes til $\frac{4}{3}$ af den i Folkeforsikringslovens